

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 322 /2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

288/2017. (XII. 14.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2017. augusztus 8-án előterjesztett **panaszát** a 2017. december 14-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. augusztus 8-án elektronikusan terjesztett elő panaszt a vele szemben foganatosított indokolatlan rendőri intézkedésekkel, illetőleg az ő bejelentései nyomán elmulasztott intézkedésekkel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy tavaly nyáron azért fordult a nyomozó hatósághoz, mert védelmet szeretett volna kérni az államtól a családjának, a három kislányának. Ehhez képest jelenleg úgy látja, hogy az állam nem védi meg őket a bűncselekmények elkövetőivel szemben: jelenleg is teljesen ki vannak szolgáltatva a napi szintű zaklatásnak és fenyegetésnek.

A panaszos előzményként előadta, hogy az általa megjelölt személyek (szomszédok) folyamatosan beavatkoznak a magánéletükbe: halálosan, és erőszak alkalmazásával fenyegetik őket, gyalázzák, téglával és kövekkel dobálják, csúzlizzák, megfigyelik, vascsővel kergetik, lelocsolják őket, légpuskáznak, a kutyájukat kínozzák, szennyvízzel és gyomirtóval

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

pusztítják a kertjüket, amibe építési törmeléket és üvegszilánkokat szórnak. A zaklató személyek ellen a Rendőrkapitányságon nyomozás indult, ennek ellenére nem hagytak fel a jogellenes tevékenységükkel, sőt. Tetteik következményeinek elmaradása miatt egyre súlyosabb módon lépnek fel a panaszos családjával szemben. Előfordult, hogy a szomszéd család tagjai már a panaszos otthonának kapujában sorakoztak fel lincseléshez. Az elmúlt időszakban tovább fokozták a panaszosokra nehezedő nyomást, zaklató cselekmények egész sorát napi szinten alkalmazva. A kerületi járőrökre nem számíthat a panaszos családja, a kapitány az utolsó reményüktől fosztotta meg őket a panaszos elmondása szerint.

A panaszos véleménye szerint a társadalmi együttélésre képtelenek a zaklatók, a segélyhívó indokolatlan felhívásával és hazugságok állításával vonatják a panaszosokat intézkedés alá, azzal a céllal, hogy így zavarják a panaszos családjának magánéletét. Annak ellenére, hogy a panaszos családja a zaklatás miatt folyó nyomozás sértettje, május óta tizenegy alkalommal jártak náluk a rendőrök. A rendőrök jelenlétével szemben nincs kifogásuk, mégis megterhelő, hogy a valótlanosságok állításával kihívott rendőrök folyamatosan igazoltatják őket, meg kell adniuk az adataikat, be kell számolniuk arról, hogy mit csinálnak saját otthonukban. A történetek miatt kezd olyan érzésük kialakulni, mintha a kerületi rendőrség tevékenyen részt venne a zaklatásukban. A panaszos úgy véli, hogy ha a törvénytisztelő állampolgárok helyett az őket zaklató gyanúsítottakat ellenőriznék ilyen intenzitással, akkor csökkenne a törvényellenes tevékenység elkövetésének lehetősége, és nem kellene több családnak félelemben élnie a saját otthonában. A panaszos reméli, hogy a segélyhívó szám rendeltetéstől eltérő igénybevétele miatt indult a bejelentőkkel szemben eljárás.

A panaszos szomorúan tapasztalta, hogy a valótlanosságok állításával intézkedésre kényszerített járőrök még csak meg sem kísérik, hogy tisztázzák a valós körülményeket. Hiába kérte több esetben őket, hogy menjenek be hozzájuk, és ellenőrizzék a helyzetet, erre nem voltak hajlandók. Általánosságban tapasztalható, hogy a arra törekednek a rendőrök ebben a súlyos helyzetben, hogy ne kelljen még csak jelentést se írniuk a történetekről. Szégyenletesnek tartja a panaszos, hogy a kitérő rendőrök rendre őket akarják lebeszélni arról, hogy a különféle esetek miatt feljelentést tegyenek. A járőrök nem akarnak az ügygel foglalkozni, és tisztában vannak azzal, hogy a társadalmi együttélésre képtelen gyanúsítottakkal nem lehet beszélni. Többnyire a panaszosokat, a törvénytisztelő állampolgárokat szólítják fel arra, hogy hagyjanak fel a jogszabálykövető tevékenységükkel (például ne beszélgessenek saját kertjükben). A panaszosnak tudomása van arról, hogy az egyenruhás rendőrök az ügygel kapcsolatban nem csak velük szemben, hanem a zaklatási ügy többi sértettje esetében is sokszor ellentmondásosan, vagy elutasító módon intézkedtek. A szomszédban lakó idős G. házaspárt például, akiket a nyílt utcán bántalmaztak, lebeszélték a feljelentésről. A legszomorúbb a panaszos szerint az, hogy az otthonuk előző lakóinak az elüldözéséhez a járőrök hosszú éveken át asszisztáltak, hiába tudták, hogy mi folyik ott, hagyták az idős F. házaspár életének tönkretételét.

A zaklató párra jellemző, hogy hazugságokat tartalmazó feljelentésekkel, panaszokkal és beadványokkal indítatnak eljárásokat és vizsgálatokat másokkal szemben. Ez történt a panaszos otthonának előző, 70 éves cukorbeteg tulajdonosával is, akit nemi erőszak elkövetésével vádoltak meg (F. csak a rabosítása után tudta tisztázni magát, mivel az állítólagos bűncselekmény elkövetésekor bizonyítottan nem tartózkodott az országban). A zaklató pár a panaszost is többször feljelentette már, valamint bejelentéseik alapján már háromszor indult indokolatlanul gyámügyi eljárás a panaszos gyermekeinek védelembe vételére (a gyámügy megszüntette mindhárom eljárást, mivel a bejelentés hamis vádakot tartalmazott). A zaklatók hazug feljelentéseket, panaszokat és beadványokat ugyanakkor nem csak mások zaklatására, hanem arra is felhasználják, hogy azzal gátolják meg az ellenük folyó eljárásokat. A hatóságok és a rendőrség munkatársaival szembeni rágalomokkal azt akarják elérni, hogy azok ne merjenek intézkedni velük szemben. (A Testület ezen a ponton

megjegyzni, hogy a panaszos által zaklatókként megjelölt pár egyik tagja a Testületnél is indított panaszeljárást a vele szemben intézkedő rendőrökkel szemben.) Ezt a módszert sajnos elég hatékonyan alkalmazzák a zaklatók, hiszen a kerületi járőrök vélhetően ezért nem teljesítik jogszabályi kötelezettségüket, mert nem mernek intézkedni velük szemben. A panaszos biztos abban, hogy az ügy előadóját Cs.-t, valamint az ügyben résztvevő kollégáit is feljelenhették már azért, mert próbálják tenni a dolgukat. A panaszos úgy érzi, hogy ha az előadó nem foglalkozna az ügygel, akkor a nyomozásból nem lenne semmi a megfélemlített járőrök miatt.

A panaszos előadta, hogy a kerületi rendőrkapitány szerepvállalása számára teljességgel érthetetlen. A panaszos 2016. július 25-én kérte tőle, hogy biztosítson vezetői fogadóóra keretében konzultációs lehetőséget, a lakóközösségüket érintő összetett problémakör kapcsán. A panaszos megkeresésére azóta sem kapott választ. A kapitány ráadásul idén májusban személyesen beszélte le a kispesti polgármestert arról, hogy megtartsa az ügyben kitűzött szakhatósági bejárást, pedig a polgármester azért hirdetett bejárást, mert a lakóközösségben 31 fő támogatta aláírásával az összeférhetetlen család erőszakos viselkedése által okozott helyzet megoldására irányuló lakossági kezdeményezést. Így az összegyűjtött aláírásokat hiába adták le a Polgármesteri Hivatalban, a meghirdetett szakhatósági bejárást nem tartották meg, mert – a polgármester levelében olvashatók szerint – a kerületi kapitány meglátása szerint azzal „indokolatlanul növelnék tovább a feszültséget”. A polgármester által az egyik képviselőnek írt válasz szerint az ügyben tervezett bejárást a „Kapitány úr személyes kérésére” mondta le.

A rendőrkapitány személyes közbeavatkozása miatt újra lehetőséget kért tőle a panaszos arra, hogy a vezetői fogadóórán találkozhasson vele. Ezúttal már kapott időpontot, de a 2017. július 4-i időpontban a kapitány mégsem ért rá, hiába jelent meg a panaszos az általa megadott időpontban. A helyettesítését ellátó kollégájával azonban a kapitány megüzente a panaszosnak, hogy azért beszélte le a polgármestert a bejárás megtartásáról, mert a polgármester nem rendelkezik hatósági jogkörrel. Ezt a magyarázatot a panaszos azóta sem érti, és elfogadni sem tudja, hiszen a jegyzői kabinet által szervezett bejáráson a kerület vezetőjén túl a Polgármesteri Hivatal, a jegyző, és már kerületi szakhatóságok közösen vettek volna részt, azaz az ügyben minden illetékes és hatáskörrel rendelkező hatóság jelen lett volna.

A kapitányságvezetővel végül 2017. augusztus 1-jén sikerült találkoznia a panaszosnak, fogadóóra keretében. Mivel a zaklató személyek a panaszos bőrszíne miatt rendszeresen rasszista megjegyzéseket tesznek, a kerületi kisebbségi önkormányzathoz fordult a panaszos segítségért, amelynek elnöke azonnal időpontot kért, és kapott a kapitányságvezetőtől. A fogadóórán megdöbbenéssel értesült a panaszos arról, hogy a kapitányságvezető a panaszos családját két éve napi rendszerességgel érő zaklatást „elmérgesedett szomszédi viszonyoknak” nevezte, és a problémát abban jelölte meg, hogy „nem tudnak normálisan egymás mellett élni”. A kapitány azt is tanácsolta a panaszosnak, hogy „nem kell provokálni, nem kell viszonzni a kellemetlenségeket, zaklatásokat”. Ez a mondat a panaszosnak kimondottan rosszul esett, hiszen a saját otthonában való tartózkodást nem tartja provokációnak, az életüket tönkretévő zaklatást pedig pusztán kellemetlenségnek. A kapitány kifejtette továbbá – mintegy egyenlőségjelet téve a zaklatás áldozata által írt beadványok és a zaklató által megfogalmazott hamis vádaskodás közé – hogy „mindenki feljeleni a másikat mindenért”, és hogy „oda-vissza megy a feljelentetés”. Elmondta, hogy az „egyik ezt mondja, a másik azt” és az állandó bejelentések miatt a rendőrség munkatársai érdektelenné válnak az ügygel kapcsolatban. A panaszos kiemelte, hogy azért kénytelen folyamatosan újabb beszámolókkal „traktálni” a nyomozóhatóságot, mert az őket érő atrocitások ilyen gyakorisággal történnek, a körülmények kényszerítik rá. Arról nem is beszélve, hogy a nyomozóhatóság elvárása, hogy mindig tájékoztassa őket a panaszos a történetekről. A panaszos megtudhatta azt is, hogy a

kapitányságvezető álláspontja szerint a panaszos bórszíne miatti gyalázkodás nem rasszista megnyilvánulás, mivel az őket zaklató személynek „mindenkivel baja van”. A panaszos úgy véli, hogy attól még, hogy valaki másokkal szemben is törvényeket sértő módon viselkedik, még nem tanúsíthat szabados közösségellenes magatartást, különösen, ha az a panaszos családjában riadalmat, félelmet kelt. A kapitányságvezető kijelentette továbbá azt is, hogy „a büntetéssel nem lehet elérni a célt”, mert „attól még, hogy a rendőrség megbünteti az őket zaklatót, ő nem fog megváltozni”. Ezek a mondatok is értelmezhetetlenek a panaszos számára, hiszen ez azt jelenti, hogy a törvényeket nem tisztelő emberrel szemben felesleges eljárni, hiszen attól még nem fogja betartani a jogszabályokat.

A panaszosban mindezek alapján az a rendkívül aggasztó kép alakult ki, hogy a rendőrség egyrészt kivonja magát az ügyből, másrészt épp a rendőrség az, amely meggátolja, hogy más hatóságtól kapjon segítséget a panaszos.

A panaszos beadványának következő részében az ügyben folyó nyomozást felügyelő előadó ügyésszel kapcsolatos panaszait fejtette ki, amelynek ismertetésétől – figyelembe véve, hogy ez nem képez a Testület hatáskörébe tartozó, így vizsgálata alá vonható panaszszöveget – a Testület eltekint.

A panaszos véleménye szerint a nyomozás csak az ügy előadójának köszönhetően halad úgy, ahogy halad. Egyedül ő tesz meg mindent az ügy előrehajtásának érdekében, de mintha ő is akadályozva lenne. Erre a panaszos a kapitányságvezető szerepvállalása miatt következtetett többek között. A panaszos véleménye szerint az előadót szándékosan túlterhelhetik, és emiatt nem halad úgy az ügy, ahogy kellene.

A panaszos kérte a Testülettől, hogy vizsgálja meg a Rendőrkapitányság szerepét az ügyben, a kapitányságvezető beavatkozását a Polgármesteri Hivatal munkamenetébe, és a 112-es segélyhívón keresztül tett bejelentéseket.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) A panaszossal szemben 2017. évben első alkalommal 2017. május 6-án került sor intézkedésre.

a) Az intézkedéssel kapcsolatban felvett eset adatlap szerint 18 óra 15 perckor a 112-es telefonszámra 18 óra 15 perckor érkezett segélyhívás, mely szerint a bejelentő szomszédja (a panaszos) ordít, illetőleg inzultálja a bejelentőt. A bejelentő már nem mer neki szólni, mert a szomszéd rendszeresen rendőrt hív rá ok nélkül.

A helyszínen megjelent tagállomás jelentette, hogy meghallgatta a részes szomszédokat, akik rossz viszonyban vannak, és egymást vádolták, hogy kavicsot dobálnak egymás kertjébe. A dobálás során sérülés nem keletkezett, rongálási kár nem történt. A részes felek figyelmeztetésben és felvilágosításban részesültek. A helyszínen nem lehetett megállapítani az elmondottakat, arra utaló nyom nem volt látható.

b) Az adatlap még le sem lett zárva, a bejelentő ismét telefonált (19 óra 5 perckor). A bejelentő elmondta, hogy összeveszett a szomszédjával, aki állítása szerint őt megfenyegette. Elmondta, hogy a lánya érettségizik hétfőn, és ehhez rendőrt kért, mert „be akarja jelenteni”. A bejelentő megkapta a felvilágosítást, hogy feljelentést személyesen, a rendőrkapitányságon tehet a fenyegetéssel kapcsolatban, és arról is tájékoztatták, hogy milyen formában van erre lehetősége. Tettlegesség nem történt, a szomszéd nem ment át hozzá, csak „szép szavakkal” illetve azért, mert rendőrt hívott rá. A rendőr a kavicsok dobálása miatt pár perccel korábban jött el, és mindkét félnek megadta a szükséges jogi felvilágosítást. Mivel a hívás időpontjában

éppen három elkövetőt próbáltak elfogni a tagállomások rablás, illetőleg kifosztás bűncselekmények miatt, szabad tagállomás nem volt az egész régióban, úgy ítélték meg, hogy erre a szomszéd-vitára nem szükséges rendőri intézkedés. Az adatlap tartalmazza, hogy 5 perccel a második bejelentés előtt jöttek el a rendőrök a bejelentőtől, a bejelentő nem értette meg, hogy nem ez a módja a feljelentés megtételének, illetőleg, nem öt percenként, attól függetlenül, hogy a lánya hétfőn érettségizik.

c) 20 óra 32 perckor újabb segélyhívás érkezette, de ekkor már a panasztól. A bejelentés szerint a szomszédok ráöntöttek egy vödör vizet, vagy reméli, hogy víz volt. A helyszínrre érkező egység jelentette, hogy felvette a kapcsolatot a szomszéddal, bűncselekmény, szabálysértés nem történt. A felek felvilágosítása megtörtént.

d) 21 óra 30 perckor a panaszos szomszédja ismét bejelentést tett, mely szerint őt a panaszos terrorizálja, állítólag volt intézkedés, de állítása szerint a rendőrök megfenyegették, mikor kint voltak. A híváskezelő kapcsolni akarta a bejelentőt, azonban a többszöri konferenciahívás sikertelen volt.

e) B. r. törzsőrmester és B. r. törzsőrmester 2017. május 6-án készült jelentésükben az alábbiak szerint foglalták össze a tárgynapi intézkedéseket.

A rendőrök 18 óra 26 perckor jelentek meg a helyszínen, a szomszédi vitáról szóló bejelentés nyomán.

A bejelentő fogadta a rendőröket, aki elmondta, hogy 18 óra körüli időpontban érkezett a megjelölt címre. Érkezése során észlelte, hogy a panaszos a kettőjük ingatlanát elválasztó kerítést (feltehetőleg kövel) dobálta, azonban a bejelentő ezt pontosan nem látta, mivel a kerítés nem átlátható. A bejelentő továbbá hallotta, hogy a panaszos szidalmazza őt.

A bejelentő elmondása szerint nem reagált a szidalmazásra, mivel már több rendőrségi ügye volt a panasossal, ezért úgy gondolta, hogy a panaszos egyértelműen az ő feldühítésére tesz mindent, így inkább értesítette a hatóságot. Kérdésre a bejelentő elmondta, hogy a szidalmazó egyértelműen a panaszos volt hangja alapján.

A bejelentő kérdésre elmondta, hogy kő nem repült át az ő ingatlanjára, illetve kerítése nem sérült meg, valamint a panasossal egyáltalán nem kommunikált.

A rendőrök ezt követően meghallgatták a panaszt, aki kérdésre elmondta, hogy nem dobálta a két ingatlant elválasztó kerítést, nem szidalmazta szomszédját.

A rendőrök ezt követően tanúkutatást és információgyűjtést végeztek, melynek során más személyt a történetekkel kapcsolatban érdemileg meghallgatni nem tudtak. A felek részére a rendőrök a jogi felvilágosítást megadták, melyet ők tudomásul vettek.

2) A következő intézkedésre 2017. május 19-én került sor.

a) 20 óra 13 perckor a panaszos szomszédja segélyhívón keresztül tett bejelentést, mely szerint a panaszos hangosan kiabálva szidalmazta őt. A helyszínen megjelent egy rendőri egység, megállapította, hogy a felek között régi ellentét van, több eljárás van folyamatban a kapitányságon. Bántalmazás, rongálás nem történt, mindkét fél azt állította, hogy a másik szidalmazta őt. A felvilágosítást a felek magkapták, rendőri jelentés készült.

b) 21 óra 19 perckor a panaszos szomszédja ismét bejelentést tett, mely szerint a panaszos betondarabot dobott át hozzájuk. Személyi sérülés nem történt. A rendőrök nemrég mentek el a megjelölt címről.

A korábban intézkedő egység ismét megjelent a címen, a bejelentő elmondta, hogy a panaszos a körülbelül 2,5 méter magas átláthatatlan kerítésen átdobott egy körülbelül 20 centiméteres követ, amely az éppen teregető felesége mellett, körülbelül 40 centiméterre a sufn falának csapódott. A falon néhány ezer forint értékű rongálási kár keletkezett. Személyi sérülés nem történt, a sérülés okozására irányuló szándék nem igazolható, mivel a kerítésen nem lehet átlátni. A járőr meghallgatta a panaszt is, aki tagadta, hogy ő dobta volna át a követ. A két szomszéd közti vita miatt több eljárás van folyamatban, a tárgynapi két intézkedést egy jelentésben rögzítették, a rongálásról fényképfelvételt készítettek.

3) A következő intézkedésekre a 2) pontban foglalt intézkedéseket követő napon került sor.

a) 2017. május 20-án 21 óra 04 perckor ismét bejelentés érkezett, ismét a panaszos szomszédjában lakóktól, mely szerint a panaszos három „verőlegény” társaságában fenyegetőzött a bejelentő kapuja előtt. Az előző nap folyamán szintén történt intézkedés. A helyszínre érkező egység jelentette, hogy a bejelentés nem fedte a valóságot., a bejelentőt az zavarta, hogy a szomszédban 6 fős társaság grillezett. A társaság nem volt hangos, csendháborítást nem tapasztalt a kiérkező járőr, tettelegesség, fenyegetés nem történt, bűncselekmény, szabálysértés nem történt. A szomszédok közt rossz viszony áll fenn, a bejelentésben szereplő „verőlegényes” történet valótlán. A jogi felvilágosítást a felek megkapták.

b) 22 óra 6 perckor ismét bejelentés érkezett, mely szerint a bejelentőt még mindig zavarják a szomszédok, nem hagyják pihenni.

c) 23 óra 5 perckor újabb bejelentés érkezett, mely szerint a panaszos társasága ellen már tárgynapon történt intézkedés csendháborítás miatt, ennek ellenére továbbra is zajonganak, illetve azóta meg is fenyegették a hívót és családját. A bejelentő szerint 3 verőlegény is van a szomszédban, ők fenyegetőztek.

4) 2017. május 27-én ismét intézkedésre került sor.

a) 19 óra 43 perckor bejelentés érkezett a rendőrségre a panaszos szomszédjától, mely szerint a panaszos állandóan (a bejelentés idején is) zaklatja, kiabál, fenyegetőzik, és sértegeti. A bejelentő emellett közölte, hogy a panaszos direkt az ablaka alatt illegálisan hulladékot és gáz éget.

A helyszínen megjelent egy járőr, aki a bejelentőt és a szomszédot meghallgatta, majd jogi felvilágosításban részesítette őket.

b) 21 óra 27 perckor ismét bejelentés érkezett, mely szerint továbbra is füstöl a panaszos, ismét rendőri segítséget kért a szomszéd.

c) B. r. törzsrőrmester és H. r. őrmester 2017. május 27-én készült jelentésükben az alábbiakat adták elő a tárgynapi intézkedés kapcsán.

A rendőrök 20 óra 18 perckor jelentek meg a helyszínen, mivel onnan bejelentés érkezett szomszédi vitáról.

A bejelentő fogadta őket, és elmondta, hogy a tárgynapon késő délutáni órákban ért haza, ennek során észlelte, hogy a panaszos feltehetőleg bográcsozott a családjával, mely nagy füst okozásával járt, így ennek lakásában füstszag volt, ami őt nagyon zavarta. A bejelentő közölte ezen felül, hogy a panaszos hangosan pakolta a kerti műanyag bútorokat, mely szintén zavarta, ezért rendőri intézkedést kért.

A rendőrök kiérkezésükkor sem hangoskodást, sem pedig füstöt nem észleltek, illetőleg az utcában sem volt füst szag. A bejelentőt tájékoztatták, hogy a panaszos nem követett el szabálysértést a bográcsozással, hiszen a saját ingatlanján joga van ehhez, melyet a bejelentő tudomásul vett.

Ezt követően a rendőrök meghallgatták a panaszoszt is, aki elmondta, hogy valóban húst sütöttek egy kisméretű tábortűz mellett, azonban véleménye szerint ez nem járt nagy füsttel.

A panaszos megmutatta a sütögetés helyszínét, mely valóban nem járt nagy füsttel, illetve a tűz felett egy rácson húst sütöttek.

Mindezekre tekintettel megállapítást nyert, hogy a helyszínen szabálysértés, bűncselekmény nem történt.

A fentieket követően 21 óra 53 perckor ismét megjelentek a helyszínen, egy újabb bejelentés nyomán, mely szerint a panaszos továbbra is folytatta a füsttel járó sütögetést. A bejelentő véleménye szerint a panaszos azért csinálta ezt, mert a bejelentőt és családját akarja idegesíteni. A bejelentő részére megadták a tájékoztatást.

5) 2017. május 29-én ismételen rendőri intézkedésre került sor.

a) 20 óra 19 perckor a panaszos tett bejelentést, mely szerint a panaszos szomszédja őt a kertjében slaggal „leverette”. Közölte továbbá, hogy a szomszédval szemben zaklatás miatt már folyamatban van a nyomozás. A járőr visszajelentette, hogy meghallgatta a személyeket, jogi felvilágosítást megadta.

b) Azonos napon 22 óra 28 perckor a panaszos szomszédja bejelentést tett, mely szerint a panaszos minden másnap éget valamit, és füstöl nagyon. Emiatt nem tudnak pihenni, mivel bűdös füst száll be a házba is. Mivel a bejelentő szolt a szomszédnak, ezért szóban is zaklatják őt, emiatt intézkedést kért.

A kérésző járőr visszajelentette, hogy füst nem volt, már csak beszélgetett a társaság, korábban már volt intézkedés.

6) A következő intézkedésre 2017. július 11-én került sor.

a) 10 óra 33 perckor a panaszos szomszédja tett bejelentés, mely szerint a panaszos folytatja a jogilag letiltott, nagy hanggal járó építkezést, emiatt intézkedést kért.

A helyszínre érkező járőr jelentette, hogy a felek számára kellő jogi felvilágosítást megadta, szabálysértés, illetőleg bűncselekmény nem történt.

7) P. r. ezredes 2017. október 5-én átiratot készített a panaszbeadvány nyomán küldött megkeresésben feltett kérdések megválaszolására.

a) Az ezredes átiratának első bekezdésében összegezte azon intézkedéseket, melyek a panaszos által megjelölt szomszédi vita keretében kerültek foganatosításra. Ezen összefoglaló rész tartalmaz intézkedéseket 2015. illetve 2016. évekből, amelyeknek ismertetésétől a Testület – arra tekintettel, hogy a panasz ezen részek tekintetében elkésett – eltekint.

Az ezredes az összefoglaló felsorolás adatait összegezve megállapította, hogy a 2015. szeptember 7-étől számított időintervallumban összesen 22 bejelentés érkezett a megjelölt tárgykörben, melyeknek nyomán történő helyszíni intézkedés során mindkét felet meghallgatták. Az összes bejelentésből pusztán három esetben volt a panaszos a bejelentő. A vele szemben tett bejelentések esetében is kötelessége az intézkedő rendőrnek a tényállás tisztázása érdekében az érintett felek mindegyikének meghallgatása.

A fentiek alapján a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13.§ (1) és a (2) bekezdésében foglaltak szerinti intézkedési kötelezettségüknek tettek eleget az intézkedő rendőrök.

b) Az intézkedő rendőrök az Rtv. 20.§ (2) bekezdésének eleget tettek, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 5.§ (6) bekezdésében foglaltak szerint tájékoztatták panasztételi jogáról a panaszost, a r. ezredes megállapításai szerint a rendőrök jogszerűen folytatták le az intézkedéseket.

c) A r. ezredes álláspontja szerint a kerületi járőrök intézkedéseik során minden esetben pártatlanul, a jogszabályoknak megfelelően intézkednek. Mivel a rendőrök igyekeznek annak a látszatát is elkerülni, hogy intézkedéseik során bármelyik félnek is kedveznek, ezért a panaszos szemében passzívnak tűnhet a rendőrök fellépése. A panaszos által említett „lebeszélés” – valamennyi helyszínen intézkedő rendőr meghallgatása alapján – még közvetve sem történt meg. A r. ezredes véleménye szerint a járőrök korrekt, részrehajlás nélküli tájékoztatásából eredő félreértésre vezethető vissza a panaszosnak ezen benyomása. Az intézkedő rendőrök az Rtv. 13.§ (2), valamint 15.§ (1) és (2) bekezdése szerint arányosan folytatták le az intézkedést a r. ezredes véleménye szerint.

d) A r. ezredes előadta továbbá, hogy a kapitányságvezetői fogadónapon történő bejelentkezésre bárki számára lehetőséget biztosítanak. A bejelentkezés a kapitányságvezető személyétől függetlenül, különféle mérlegelés nélkül történik.

A fogadónap minden hónap első keddjén van. A kapitányságvezető akadályoztatása esetén helyettese tartja meg a fogadónapot, ahol a panaszosnak módjában áll előadni azokat a tényeket, körülményeket, ami miatt a fogadónapon megjelent.

A r. ezredes álláspontja szerint semmiféle összefüggés nincs a kisebbségi önkormányzat elnökének személye, és a meghallgatás lehetőségének biztosítása között.

A panaszos állítása a rendőrségi álláspont szerint megalapozatlan, hiszen ő maga is elismerte, hogy korábban részt vett fogadónapon, ahol előadhatta sérelmeit. A rendőrségi nyilvántartás szerint 2016. évben a panaszos egyáltalán nem, 2017. évben egy alkalommal jelent meg a kapitányságvezetői fogadónapon.

e) Amennyiben a panaszos által említett napi szintű zaklatás, és fenyegetés a szomszéd részéről ténylegesen megtörtént, úgy a panaszos azon állítása, mely szerint a rendőrség nem tesz semmit a védelmük érdekében, nem helytálló. A panaszos által megjelölt szomszédok ellen – a panaszos bejelentései nyomán – több eljárás indult kiskorú veszélyeztetésének büntette, vasúti közlekedés biztonságának veszélyeztetése vétség, illetőleg zaklatás miatt.

A fentiekből kitűnik, hogy a rendőrség a törvény adta lehetőségeivel élve a panaszos bejelentéseit egy esetben sem negligálta, a panaszos által hiányolt konkrétabb lépésekre pedig a vonatkozó normák nem nyújtanak lehetőséget.

A rendőrök az Rtv. 11.§ (1) továbbá a 13.§ (1), (2) bekezdése alapján a feladatok ellátásának és az utasítás teljesítése kötelezettségének eleget tettek a rendőri álláspont szerint.

f) A rendőrök zaklatásra történő felhasználásával kapcsolatban a r. ezredes visszautalt az a) pont utolsó bekezdésében foglalt indokokra, melyek alátámasztják a rendőri álláspontot, mely szerint a panaszosi állítás nem helytálló.

g) Mivel a panaszos által vázolt problémák miatt a BRFK-nál, a Bíróságnál, és a területileg illetékes Gyámhivatalnál már folyik az eljárás, így az ismételten bejelentett, rendőrség hatáskörébe nem tartozó problémák már csak előzményként kerültek becsatolásra. Amennyiben polgári peres eljárás szükségessége, vagy más hatóság hatáskörébe tartozó cselekmény merül fel, a rendőrség intézkedést nem kezdeményez. Ilyen esetekben a járőrök jogi felvilágosítás után a helyszínt elhagyják. A járőrök az Rtv. 13. § (1), (2), valamint a 24.§ (1) bekezdésében foglalt felvilágosítási és segítségnyújtási kötelezettségüknek eleget tettek.

h) A panaszos szomszédjában élők egyike korábban már nyújtott be panaszt a Testülethez, mely közvetve a járőröket is érintette, azonban a helyszínen intézkedő rendőrök egyike sem tett magánindítványt rágalmazás miatt. A rendőrök az Rtv. 11.§ (1) és a 13.§ (1), (2), továbbá a 15.§ (1), (2) bekezdése alapján a feladataik ellátásának, és az utasítás teljesítési kötelezettségüknek, intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek, a rendőri intézkedéseket arányosan folytatták le.

i) Minden olyan beadvány, amely folyamatban lévő ügygel kapcsolatban újabb tény, adatot tartalmaz, az alapügyben kerül felhasználásra. Amennyiben az kifogást, panaszt, észrevételt tartalmaz, szintén az alapügyben, az ott meghatározott jogorvoslati lehetőségek kihasználásával kerül felhasználásra, figyelembe véve a jogorvoslati jogosultságok vizsgálatának szintjeit, például büntető eljárásban a nyomozás felügyeletét ellátó ügyészséghez kerül továbbításra. Erre utalhat a panaszban megfogalmazott kritika a kerületi Ügyészség munkájával kapcsolatban.

A szakhatósági bejárás indokoltságát az eljáró hatóság dönti el, annak befolyásolására nem történt semmilyen intézkedés, ezekről a rendőrséget az érintett hatóságok nem tájékoztatták, tekintettel arra, hogy ezekkel kapcsolatban rendőri intézkedésnek nincs helye. A kerületi polgármester levélben kért karhatalmi biztosítást az ő személyes megjelenése esetére. A polgármestert a rendőrkapitány tájékoztatta, hogy erre jogszabályi felhatalmazás hiányában nem tudnak karhatalmi erőt biztosítani, de természetesen minden olyan helyzetben, amikor rendőri intézkedés szükséges, annak megtételére intézkednek.

j) A panaszos állítása a r. ezredes szerint teljesen alaptalan abban a vonatkozásban, hogy a r. ezredes olyan kijelentést tett volna, hogy „a büntetéssel nem lehet elérni a célt”. Ezzel szemben a valóság az, hogy arra hívta fel a panaszos figyelmét, hogy bármilyen jogsértés esetén kérjen rendőri intézkedést.

k) A panaszos szomszédjában lakó egyik személy ellen valótlán bejelentés szabálysértés miatt a Rendőrkapitányságon lefolytatott előkészítő eljárás 2017. július 10-én a PKKB Szabálysértési Csoportjához döntéshozatalra megküldésre került.

III.

1) A Testületnek elsőként azt kellett megvizsgálnia, hogy hatásköre mennyiben terjed ki az előadott sérelmek orvoslására. Ennek során az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel a Testület.

A Testület eljárását az Rtv. IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. A jogszabály 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez **vagy**

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A panaszos beadványának elkészítését azzal mentette ki, hogy az intézkedő rendőrök egyik esetben sem tájékoztatták panasztételi jogáról. A Testület elfogadta a panaszosi előadást, azonban így sem állt módjában a panaszossal szemben 2015. és 2016. évben foganatosított intézkedéseket vizsgálni.

A hivatkozott rendelkezések értelmében továbbá nem tartozik a Testület hatáskörébe az ügyben folyó nyomozást felügyelő ügyésszel kapcsolatban előadott sérelmek vizsgálata. Erre tekintettel a panasznak ezen részét a Testület vizsgálata köréből kizárta.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá a Testület által vizsgálható esetekben.

a) A panaszos beadványában előadta, hogy a családját zaklató személyek a rendőröket „használják fel” a zaklatásra azáltal, hogy a folyamatos bejelentések miatt rendszeresen beszámoltatják, és igazoltatják őt, és a családját. Ezzel azt a benyomást keltik a rendőrök, mintha ők is tevékenyen részt vennének a zaklatásban.

A csatolt rendőrségi iratok alapján a Testület által vizsgálható hat darab intézkedési nap közül öt esetben a panaszos szomszédja általi bejelentés volt a rendőri intézkedést megalapozó körülmény.

2017. május 6-án három alkalommal kért rendőri intézkedést a szomszéd, 2017. május 19-én két alkalommal, május 20-án három alkalommal, május 24-én két alkalommal, május 29-én két alkalommal, július 11-én pedig egy alkalommal. A bejelentések szövegét részletesen ismertette a Testület a II. fejezetben, így ehelyütt csak azt rögzíti, hogy a bejelentő segélyhívásai alkalmával a rendőrségnek inzultusról, a panaszos általi „terrorizálásról”, életveszélyes fenyegetésekről, verőlegények általi fenyegetésről, szemét és gaz égetésével okozott füstről, kerítésében okozott rongálási kárról, illegális építkezés folytatásáról, valamint kövek dobálásáról számolt be a rendőröknek.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése után megállapította, hogy a panaszos szomszédja a bejelentéseiben – a II. fejezetben részletesen ismertetettek szerint – minden alkalommal olyan információkat közölt a rendőrséggel, amelyek felvetették a bűncselekmény, illetőleg szabálysértés elkövetésének olyan fokú gyanúját, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Megállapítható tehát, hogy a rendőrségnek a bejelentések nyomán kötelezettsége keletkezett arra irányulóan, hogy a bejelentésben foglaltakat a helyszínen ellenőrizze, és amennyiben szükséges, a további intézkedéseket megtegye.

A Testület kiemeli, hogy a fent említett intézkedések legtöbb esetben a bejelentő részére történő jogi felvilágosítás megadásával végződtek, arra tekintettel, hogy a bejelentő által előadottak vagy nem fedték a valóságot, valótlanok voltak, vagy azok valóságtartalma nem volt megnyugtatóan megállapítható. Ezen felül a bejelentővel szemben valótlan bejelentés szabálysértés miatt eljárás van folyamatban. Mindezekre tekintettel a Testület megalapozottnak tartja a panaszosi állítást, mely szerint valótlan bejelentéseivel a rendőrség kapacitását rendszeresen indokolatlanul vette igénybe a szomszéd. Azonban fontos kihangsúlyozni, hogy a rendőrségnek törvényi kötelezettsége, hogy részrehajlás nélkül, a bejelentő személyétől függetlenül ellenőrizze a segélyhívó telefonszámon érkezett bejelentésekben előadottak valóságtartalmát.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

Mindezekre tekintettel a Testület nem helyezkedhetett más álláspontra, mint hogy fennállt az intézkedéshez szükséges mértékű gyanú, amely által a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, annak ellenére, hogy a bejelentésekről a helyszíni ellenőrzés során bebizonyosodott, hogy valótlan állításokat tartalmaztak, vagy valóságtartalmuk nem volt megállapítható. A Testület kimondta tehát, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el és vonták intézkedés alá a panaszost intézkedéseik során, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrség a fennálló intézkedési kötelezettségének az Rtv.-ben foglalt arányossági követelményeknek megfelelően tett-e eleget.

A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőrök jelenlétével szemben nincs kifogásuk, azonban megterhelő számukra az, hogy a valótlanságok állításával kihívott rendőrök folyamatosan igazoltatják őket, meg kell adniuk az adataikat, és be kell számolniuk arról, hogy mit csinálnak saját otthonukban.

A rendőrségi tájékoztatás szerint az intézkedő rendőrök a bejelentések nyomán tanúkutatást, adatgyűjtést végeztek a helyszínen, majd jogi felvilágosítás megadásával zárták az intézkedéseket.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése rögzíti az arányosság követelményét, mely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület az ügy összes körülményét mérlegelve úgy foglalt állást, hogy a rendőrök intézkedési kötelezettségük teljesítéséhez szükséges, legkisebb jogkorlátozással járó intézkedéseket foganatosították a helyszínen minden alkalommal. A tanúkutatást, az adatgyűjtést – és ennek keretében a panaszosnak és családjának igazoltatását, valamint meghallgatását a történetekről – a bejelentés valóságtartalmának ellenőrzése tette indokolttá. Éppen ezen intézkedések foganatosítása tette lehetővé annak megállapítását, hogy a panaszos és családja nem követett el szabálysértést, vagy bűncselekményt; sőt azt is, hogy a bejelentő valótlan bejelentés szabálysértésének elkövetésével gyanúsítható.

Mindezekre tekintettel a Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv.-ben foglalt arányossági követelménynek megfelelően jártak el intézkedéseik során, az adott helyzetben alkalmazható legkisebb jogkorlátozással járó intézkedésformát választották minden esetben, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

2) A Testület ezután azt vizsgálta, hogy a panaszos bejelentései nyomán a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége, és amennyiben keletkezett, annak milyen módon tettek eleget a rendőrök.

a) A panaszos előadása szerint a kerületi járőrök passzívak, érdektelenek, nem törekednek az állampolgárok védelmére, sőt le is beszélik őket arról, hogy éljenek a törvény által biztosított lehetőségeikkel. A panaszos állítása szerint napi szintű zaklatásnak és fenyegetésnek van kitéve a családja, azonban a rendőrség nem tesz semmit a védelmük érdekében, illetve a valós helyzet tisztázása érdekében.

A Testület által vizsgálható időintervallumban a panaszos összesen két alkalommal tett bejelentést a rendőrségen. Az első bejelentés időpontja 2017. május 6-án 20 óra 32 perc volt. Ekkor a segélyhívó vonalon keresztül adta elő, hogy a szomszédja egy vödör vizet öntött rájuk, vagy legalábbis remélte, hogy vizet. A helyszínre érkező rendőri egység felvette a panaszossal a kapcsolatot, és a szomszéddal is. Megállapította, hogy bűncselekmény, szabálysértés nem történt, az intézkedés felvilágosítással zárult. A második bejelentés 2017. május 29-én érkezett a panaszostól, ebben előadta, hogy a szomszéd a kertjében slaggal „leverette” őt. A helyszínen megjelenő rendőr visszajelentette, hogy meghallgatta a személyeket, a jogi felvilágosítást megadta. Bűncselekmény, szabálysértés ebben az esetben sem történt.

A kapitányságvezető kihangsúlyozta, hogy a kerületi rendőrök igyekeznek annak látszatát is elkerülni, hogy intézkedéseik során bármelyik félnek is kedveznek, ezért a panaszos szemében passzívnak tűnhet a rendőrök fellépése. A panaszos által említett „lebeszélés” – valamennyi helyszínen intézkedő rendőr meghallgatása alapján – még közvetve sem történt meg. A r. ezredes véleménye szerint a járőrök korrekt, részrehajlás nélküli tájékoztatásából eredő félreértésre vezethető vissza a panaszosnak ezen benyomása. A r. ezredes megjegyezte továbbá, hogy a panaszos által megjelölt szomszédok ellen – a panaszos bejelentései nyomán – több eljárás indult kiskorú veszélyeztetésének büntette, vasúti közlekedés biztonságának veszélyeztetése vétség, illetőleg zaklatás miatt. A fentiekből kitűnik, hogy a rendőrség a törvény adta lehetőségeivel élve a panaszos bejelentéseit egy esetben sem negligálta, a panaszos által hiányolt konkrétabb lépésekre pedig a vonatkozó normák nem nyújtanak lehetőséget. Mivel a panaszos által vázolt problémák miatt a Rendőrkapitányságon, valamint az illetékes szerveknél már folyik az eljárás, így az ismételt bejelentett, rendőrség hatáskörébe nem tartozó problémák már csak előzményként kerültek becsatolásra. Amennyiben polgári peres eljárás szükségessége, vagy más hatóság hatáskörébe tartozó cselekmény merül fel, a rendőrség intézkedést nem kezdeményez. Ilyen esetekben a járőrök jogi felvilágosítás után a helyszínt elhagyják. A járőrök az Rtv. 13. § (1), (2), valamint a 24.§ (1) bekezdésében foglalt felvilágosítási és segítségnyújtási kötelezettségüknek eleget tettek.

A Testület visszautal az 1) pontban ismertetett jogszabályi rendelkezésekre, melyekre tekintettel megállapítható, hogy a panaszos bejelentései nyomán **két esetben keletkezett intézkedési kötelezettség a rendőrség oldalán, amelynek a kiérkező rendőrök eleget tettek azzal, hogy a bejelentés nyomán megjelentek a helyszínen. A panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga ebben a vonatkozásban nem sérült.**

b) A Testület ezek után azt vonta vizsgálata körébe, hogy a felmerülő intézkedési kötelezettséget milyen módon teljesítették a rendőrök.

A rendőri jelentések szerint a helyszínen intézkedő rendőrök adatgyűjtést végeztek minden intézkedés során, melynek keretében meghallgatták a bejelentőt, valamint a szomszédját is. Amikor szükségesnek tartották tanúkutatást foganatosítottak, és minden esetben megadták a jogi felvilágosítást az érintetteknek.

A Testület egyetért a rendőrségi állásponttal, mely szerint abban az esetben, ha bűncselekmény, valamint szabálysértés elkövetése a helyszínre érkező rendőrök által nem megállapítható, a jogszabályok nem biztosítanak a rendőrök számára további – a panaszos által elvárt – intézkedési lehetőséget azokon felül, amelyeket a kiérkező rendőrök foganatosítottak. Azokban az esetekben, amikor egyéb hatóság hatáskörébe tartozik az eljárás lefolytatása, a rendőröknek nem áll rendelkezésére a jogi felvilágosítás megadásán kívüli,

egyéb eszköz. Azonban a rendőrségi iratokból kitűnik, hogy több esetben került sor a panaszos szomszédjával szembeni eljárás megindítására a panaszos bejelentései alapján (kiskorú veszélyeztetése büntett, vasúti közlekedés biztonságának veszélyeztetése vétség, zaklatás), amely szintén alátámasztja a rendőrségi álláspontot, mely szerint a rendőrök a jogszabályoknak megfelelően teljesítették intézkedési kötelezettségüket.

A Testület mindezekre tekintettel megállapította, hogy a rendőrség megfelelő módon tett eleget a fennálló intézkedési kötelezettségének, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

c) Abban a tekintetben, hogy a kikerkező rendőrök valóban megpróbálták-e „lebeszélni” a panaszost, valamint a többi környéken élőt arról, hogy jogi lépéseket tegyenek az általuk zaklatóként megjelölt családdal szemben, a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni. A panaszosi, és a rendőrségi álláspont ebben a kérdésben olyan mértékű ellentétet mutat, amelyet a Testületnek – a bizonyítékok csekély volta miatt – nem állt módjában feloldani, ezáltal pedig nem volt lehetséges a tényállás pontos rekonstruálása.

A panaszosi és a rendőrségi állítások közt fennálló ellentétre tekintettel a Testület nem tudta rekonstruálni a tényállást abban a tekintetben, hogy a rendőrök lebeszélték-e a környéken lakókat a jogi lépések megtételéről, ezért ebben a vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható.

3) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrség eleget tett-e a panaszos irányában fennálló tájékoztatási kötelezettségének a panaszjogával kapcsolatban.

A panaszos a panaszbeadványának elkészítését azzal mentette ki, hogy állítása szerint nem kapott felvilágosítást a rendőröktől a Testületnél beterjeszthető panasz lehetőségével kapcsolatban.

A rendőri álláspont szerint az intézkedő rendőrök megadták a szükséges felvilágosítást a panaszosnak az intézkedéssel szemben igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekkel kapcsolatban.

Az Rtv. 20.§ (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A Szolgálati Szabályzat 5.§ (6) bekezdése szerint a rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is.

A panaszosi és a rendőrségi állítások között olyan mértékű ellentét feszült, amelyet a Testületnek – a bizonyítékok csekély voltára tekintettel – nem állt módjában feloldani, ezáltal a történetek rekonstruálása nem volt lehetséges.

Mindezekre tekintettel a tájékoztatási kötelezettség teljesítésének – a panasztételi lehetőséggel kapcsolatban – tekintetében a Testület nem foglalhatott megnyugtatóan állást, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható.

4) A Testület vizsgálata körébe vonta a panaszos részére nyújtott tájékoztatást, illetőleg segítségnyújtást a kapitányságvezetői fogadóórával kapcsolatban.

A panaszos előadása szerint a kerületi kapitányságvezetőhöz szeretett volna fordulni segítségért, azonban a kapitányságvezető nem adott neki lehetőséget személyes megbeszélésre. Amikor a panaszos végül kapott időpontot fogadóórára, a kapitányságvezető a helyettesítését ellátó kollégáján keresztül üzenté meg a panaszosnak, hogy azért beszélte le a polgármestert a szakhatósági bejárás megtartásáról, mert a „polgármester nem rendelkezik

hatósági jogkörrel”. A panaszos véleménye szerint csak a kisebbségi önkormányzat elnöke általi befolyás-gyakorlás révén sikerült elérnie, hogy kapitányságvezető meghallgassa.

A kapitányságvezető előadta, hogy a kapitányságvezetői fogadónapon történő bejelentkezésre bárki számára lehetőséget biztosítanak. A bejelentkezés a kapitányságvezető személyétől függetlenül, különféle mérlegelés nélkül történik. A fogadónap minden hónap első keddjén van. A kapitányságvezető akadályoztatása esetén helyettese tartja meg a fogadónapot, ahol a panaszosnak módjában áll előadni azokat a tényeket, körülményeket, ami miatt a fogadónapon megjelent. A r. ezredes álláspontja szerint semmiféle összefüggés nincs a kisebbségi önkormányzat elnökének személye, és a meghallgatás lehetőségének biztosítása között. A panaszos állítása a rendőrségi álláspont szerint megalapozatlan, hiszen ő maga is elismerte, hogy korábban részt vett fogadónapon, ahol előadhata sérelmeit. A rendőrségi nyilvántartás szerint 2016. évben a panaszos egyáltalán nem, 2017. évben egy alkalommal jelent meg a kapitányságvezetői fogadónapon.

A szakhatósági bejárás indokoltságát az eljáró hatóság dönti el, a kapitányságvezető véleménye szerint annak befolyásolására nem történt semmilyen intézkedés, ezekről a rendőrséget az érintett hatóságok nem tájékoztatták, tekintettel arra, hogy ezekkel kapcsolatban rendőri intézkedésnek nincs helye. A kerületi polgármester levélben kért karhatalmi biztosítást az ő személyes megjelenése esetére. A polgármestert a rendőrkapitány tájékoztatta, hogy erre jogszabályi felhatalmazás hiányában nem tudnak karhatalmi erőt biztosítani, de természetesen minden olyan helyzetben, amikor rendőri intézkedés szükséges, annak megtételére intézkednek.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

a) A Testület nem tudta elfogadni a panaszos állítását, mely szerint nem biztosították számára a személyes meghallgatást, hiszen a Rendőrkapitányság a www.police.hu internetes oldalon, „Közérdekű adatok” címen hivatalosan közzétette a kapitányságvezetői fogadóóra időpontját. Ennek tartalma szerint a „kapitányságvezetői fogadóóra: minden hónap első keddi napján 09.00 órától 12.00 óráig” zajlik. A panaszos beadványa alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos a fogadóórán kívüli, egyénileg meghatározott, személyes megbeszélésre tartott igényt.

A körülmények gondos mérlegelése után a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kapitányságvezetői fogadóóra biztosításával a Rendőrkapitányság biztosította a törvényben előírt kötelezettségét, ezzel lehetőséget biztosított a panaszosnak a személyes meghallgatásra. **Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a kapitányságvezetői fogadóórán való megjelenés biztosításának tekintetében.**

b) A szakhatósági bejárás tekintetében a Testület hatáskörébe kizárólag annak vizsgálata tartozik, hogy a szakhatósági bejárás elmaradásával kapcsolatban feltett kérdésekre a rendőrkapitány milyen tájékoztatást adott a panaszosnak. Ebben a vonatkozásban azonban ismét olyan mértékű ellentét áll fenn a panaszosi és a rendőri állítások között, amely nem tette lehetővé, hogy a Testület a történeteket rekonstruálja, ezáltal megnyugtatóan állást foglaljon a kérdésben. **Mindezekre tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható a szakhatósági bejárással kapcsolatban kapott tájékoztatás tekintetében.**

5) A Testület vizsgálta a rendőrkapitány által a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszos beadványa szerint 2017. év augusztusában sikerült a kapitányságvezetővel találkoznia. A találkozó során a rendőrkapitány a panaszos családját érő zaklatást „elmérgesedett szomszédi viszonyoknak” titulálta, közölte, hogy a felek „nem tudnak egymás

mellett normálisan élni”, azt tanácsolta a panaszosnak, hogy „nem kell provokálni, nem kell viszonzni a kellemetlenségeket, zaklatásokat”. A panaszosnak ez a megjegyzés kimondottan rosszul esett, hiszen a saját otthonában tartózkodást nem tekinti „provokációnak”. A panaszos kifejezetten sérelmezte, hogy a kapitányságvezető megjegyzéseivel „egyenlőségi letett” a panaszos, és az őt zaklató fél magatartása közé. A panaszos előadta továbbá, hogy a rendőrkapitány azt közölte vele, hogy ügyükben „büntetéssel nem lehet elérni a célt”.

A kapitányságvezető cáfolta, hogy a panaszossal szemben nem megfelelően járt volna el, a panaszos által sértő megjegyzésekként értékelt megnyilvánulások a rendőri tájékoztatási kötelezettség körében közölt felvilágosításra terjedtek ki. A rendőri álláspont szerint a panaszos állítása teljesen alaptalan abban a vonatkozásban, hogy a r. ezredes olyan kijelentést tett volna, hogy „a büntetéssel nem lehet elérni a célt”. Ezzel szemben a valóság az, hogy arra hívta fel a panaszos figyelmét, hogy bármilyen jogsértés esetén kérjen rendőri intézkedést.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület az egymással ellentétes panaszosi és rendőri előadásokra tekintettel nem tudta rekonstruálni a rendőrkapitány által tett kijelentéseket. Így nem volt lehetőség arra, hogy a Testület megnyugtatóan állást foglaljon abban a kérdésben, hogy a panaszossal szemben alkalmazott-e olyan kifejezéseket a rendőrkapitány, amelyek sértették a panaszos emberi méltóságához való jogát.

Mindezekre tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a rendőrkapitány által alkalmazott hangnem, és bánásmód vonatkozásában.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el és vonták intézkedés alá a panaszost, annak ellenére, hogy a panaszos szomszédja által tett bejelentések nagyrészt valótlan állításokat tartalmaztak, illetőleg valóságalapjuk nem volt tisztázható. Ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, mivel a rendőrök jogszabályi kötelezettségüknek tettek eleget az intézkedések foganatosításával. A Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv-ben foglalt arányossági követelménynek megfelelően jártak el intézkedéseik során, az adott helyzetben alkalmazható legkisebb jogkorlátozással járó intézkedésformát választották minden esetben, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. A panaszos bejelentései nyomán két esetben keletkezett intézkedési kötelezettség a rendőrség oldalán, amelynek a kiérkező rendőrök eleget tettek azzal, hogy a bejelentés nyomán megjelentek a helyszínen. A panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga ebben a vonatkozásban nem sérült. A Testület megállapította, hogy a rendőrség megfelelő módon tett eleget a fennálló intézkedési kötelezettségének, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A panaszosi és a rendőrségi állítások közt fennálló ellentétre tekintettel a Testület nem tudta rekonstruálni a tényállást abban a tekintetben, hogy a rendőrök lebeszélték-e a környéken lakókat a jogi lépések megtételéről, ezért ebben a vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható. A panasz előterjesztésének lehetőségéről történő tájékoztatási kötelezettség teljesítésének megtörténte tekintetében a Testület nem foglalhatott megnyugtatóan állást, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható. A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a kapitányságvezetői fogadóórán való megjelenés biztosításának tekintetében. A panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható a szakhatósági bejárással kapcsolatban kapott tájékoztatás tekintetében. A panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a rendőrkapitány által alkalmazott hangnem, és bánásmód vonatkozásában.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. december 14.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET